

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

A6-0058/2009

17.2.2009

POROČILO

o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah
(2008/2180(INI))

Odbor za pravne zadeve

Poročevalec: Manuel Medina Ortega

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	6
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	6

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (2008/2180(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju poročila Komisije o uporabi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (KOM(2007)0769),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001¹,
 - ob upoštevanju tekočega dela haaške konference o praktični uporabi haaške konvencije z dne 18. marca 1970 o pridobivanju dokazov v tujini v civilnih ali gospodarskih zadevah,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A6–0058/2009),
- A. ker se uredba (ES) št. 1206/2001 ni izvajala tako učinkovito, kot bi bilo mogoče, in je zato treba sprejeti nadaljnje ukrepe, da bi se izboljšalo sodelovanje med sodišči držav članic na področju pridobivanja dokazov in povečala učinkovitost uredbe,
- B. ker se z uredbo (ES) št. 1206/2001 želi izboljšati, poenostaviti in pospešiti sodelovanje med sodišči pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah,
- C. ker je Komisija sicer na koncu leta 2006 in v začetku leta 2007 poskrbela za razdelitev skupno 50 000 izvodov praktičnega vodnika državam članicam, vendar je bilo to storjeno veliko prepozno in je zato treba sprejeti več dodatnih ukrepov, da bi bili udeleženi v postopkih, zlasti sodišča in pravniki, bolje obveščeni o uredbi,
- D. ker je Komisija vseeno ugotovila, da je 90-dnevni rok za izpolnitev zaprosil za pridobivanje dokazov iz člena 10(1) uredbe prekoračen v znatnem številu primerov ter da je v "nekaterih primerih [...] potrebnih celo več kot 6 mesecev";
- E. ker je le v malo državah članicah že na voljo oprema za videokonference in se zato te ne uporabljajo v zadostni meri, in ker hkrati države članice ne spodbujajo dovolj uvajanja sodobne komunikacijske tehnologije, pa tudi Komisija ni predlagala jasnih izboljšav v zvezi s tem,
1. obsoja zapozneno predložitev zgoraj omenjenega poročila Komisije, ki bi moralo biti po

¹ UL L 174, 27.6.2001, str. 1.

členu 23 uredbe (ES) št. 1206/2001 posredovano do 1. januarja 2007, dejansko pa je bilo predloženo šele 5. decembra 2007;

2. soglaša s Komisijo, da bi si morale države članice bolj prizadevati za to, da bi sodniki in pravniki v državah članicah bolj upoštevali uredbo, da se tako spodbudijo neposredni stiki med sodišči, saj se je izkazalo, da lahko neposredno pridobivanje dokazov iz člena 17 uredbe poenostavi in pospeši zbiranje dokazov, ne da bi povzročalo kakšne težave;
3. meni, da je nujno treba upoštevati, da imajo osrednji organi iz uredbe še vedno pomembno vlogo pri nadzorovanju dela sodišč, ki so pristojna za obravnavanje zaprosil v skladu z uredbo, in pri reševanju morebitnih težav; poudarja, da lahko evropska pravosodna mreža pomaga pri reševanju težav, ki jih ne rešijo osrednji organi in da bi se lahko manj posluževali teh organov, če bi bila sodišča, ki zaprosijo, bolje seznanjena z uredbo; meni, da je lahko pomoč osrednjih organov odločilna za majhna lokalna sodišča, ki se prvič spopadajo s težavo pri pridobivanju dokazov v čezmejnem sporu;
4. zagovarja obsežno uporabo informacijske tehnologije in videokonferenc, ki naj jih spremlja varen sistem za pošiljanje in prejemanje elektronske pošte, ki bi morala sčasoma postati običajen način za posredovanje zaprosil za pridobivanje dokazov; ugotavlja, da nekatere države članice v svojih odgovorih na vprašalnik, ki ga je poslala haaška konferenca, omenjajo težave v zvezi z združljivostjo video povezav, in meni, da bi bilo treba to obravnavati v okviru evropske strategije na področju e-pravosodja;
5. meni, da dejstvo, da v številnih državah članicah oprema za videokonference še ni na voljo, ter ugotovitev Komisije, da se sodobna komunikacijska sredstva še vedno redko uporabljajo, potrujeta razumnost načrtov za evropsko strategijo na področju e-pravosodja, ki jih je nedavno priporočil Odbor za pravne zadeve Parlamenta; poziva države članice, naj namestitvi sodobne komunikacijske opreme na sodišča ter usposabljanju sodnikov za njihovo uporabo namenijo več sredstev, in poziva Komisijo, naj pripravi konkretne predloge za izboljšanje sedanjega stanja; meni, da je treba čim prej v ustreznem obsegu omogočiti pomoč in finančno podporo Evropske unije;
6. meni, da bi si bilo treba v okviru strategije e-pravosodja prizadevati za pomoč sodiščem pri zadovoljevanju potreb po prevajalcih in tolmačih, ki nastanejo zaradi čezmejnega pridobivanja dokazov v razširjeni Evropski uniji;
7. z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da je Komisija prišla do zaključka, da je 90-dnevni rok za izpolnitev zaprosil za pridobivanje dokazov iz člena 10(1) uredbe prekoračen v velikem številu primerov ter da je v "nekaterih primerih [...] potrebnih celo več kot 6 mesecev"; poziva Komisijo, naj čim prej predloži konkretne predloge za ukrepe, da bi se rešil ta problem, pri čemer bi bilo treba upoštevati tudi možnost pritožbenega organa ali kontaktne točke v evropski pravosodni mreži;
8. obsoja dejstvo, da poročilo Komisije navaja, da se je zaradi uredbe (ES) št. 1206/2001 pridobivanje dokazov izboljšalo v vseh pogledih, in tako daje napačno predstavo o razmerah, zato poziva Komisijo, naj omogoči praktično pomoč, med drugim v okviru strategije e-pravosodja, in si bolj prizadeva za uresničitev možnosti, ki jih daje uredba za

izboljšanje delovanja civilnega sodstva za državljane, podjetja, pravnike in sodnike;

9. naroči predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

OBRAZLOŽITEV

Iz poročila Komisije o uporabi Uredbe (ES) št. 1206/2001 je razumeti, da je v splošnem uredba dosegla svoj cilj, in sicer poenostavitev pridobivanja dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah.

Poročevalec meni, da bi bilo treba spodbujati neposredne stike in popolno sodelovanje med sodišči, da se tako spodbudi učinkovitost in izogne vsaki nepotrebni izgubi časa in denarja. Vseeno želi poudariti pomembno vlogo, ki jo bodo osrednji organi obdržali, ter hkrati izpostaviti pomoč, ki jo lahko da evropska pravosodna mreža.

Poročevalec ceni prizadevanja Komisije za povečanje poznavanja uredbe in meni, da morajo države članice še veliko narediti, da bodo nacionalnim sodiščem pomagale spoštovati 90-dnevni rok iz člena 10(1) uredbe. Meni, da je del rešitve več usposabljanja za sodnike.

Poročevalec je prepričan, da bi bilo treba več uporabljati informacijsko tehnologijo, zlasti varno komunikacijo prek elektronske pošte in videokonferenc. Poročilo Komisije kaže, da sodišča v le 13 državah članicah sprejemajo zaprosila po elektronski pošti in da v dveh državah članicah ne sprejemajo niti zaprosil po faksu. Samo sodišča v 11 državah članicah imajo opremo za videokonference. Poročevalec pozdravlja opravljeno delo v zvezi s tem v programu e-pravosodja in opozarja na nedavno poročilo o e-pravosodju, ki ga je sestavil Odbor za pravne zadeve.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	12.2.2009
Izid končnega glasovanja	+: 19 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Alin Lucian Antochi, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Giuseppe Gargani, Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Manuel Medina Ortega, Aloyzas Sakalas, Diana Wallis, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Sharon Bowles, Mogens Camre, Jean-Paul Gauzès, Kurt Lechner, Arlene McCarthy, Georgios Papastamkos, Jacques Toubon
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Michael Cashman, Helga Trüpel